

עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וַמְזֻלֹּת, דֶּטֶפְסָאָן בְּקוֹטְרִיהוּ לְקוֹטְרָא דְכֹתְלָא. אַשְׁגַחַז בְּהוּ דְכָלָא מְבִרְכֵיַן, וְאַינְזָן לֹא בְּרִיכָו. אָתוּ וְאָמְרוּ מֶלֶת לְבִי דִינָא, אָתוּ וְשָׁאַילָו לֹזָן, אָמְרוּ, הָאִי דְאַכְלָתָונָ, חַוְלָקָא דְלָבָזָן, מְאָן קַוְרְבָנָא הָהָה. לֹא הָהָה בִּידֵיהוּ. בְּדָקָו וְאַשְׁבַחַז דְאַינְזָן עֲזָבְדִי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וַמְזֻלֹּת, וְקַטְלוּ לֹזָן. אָמְרוּ, בְּרִיךְ רְחַמְנָא דְשַׂוִיב לְעַמִּיה, דְוֹדָאי לִית בְּרַכְתָא שְׂרִיאָ, אֶלָא בְּיִשְׂרָאֵל, זְרַעָא קְדִישָׁא, בְּנִי מְהִימְנוֹתָא, בְּנִי קְשׁוֹט. וְהָהִיא שְׁתָא אַשְׁתַבָח בְּרַכְתָא בְּעַלְמָא, בְּשַׁלְיָמוֹ. פְתַחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים קמ) אַך צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְנוּ.

רַבִי חִיא אָמָר, בְּזָכוֹת יִשְׂרָאֵל גּוֹרִין, אַתְכְנָעוּ שְׁנָאִיהָן תְּהִוְתִּיהָן, וַיַּרְתִּי אַחֲסָגְתָהָן. תָא חִזִי מָה בְּתִיב, (שמות ל"ה) יְרָאָה כָּל זְבוֹרָה. זְכָתִיב

לשון הקידוש

עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וַמְזֻלֹּת, שְׁהַתְעַרְבּוּ עַמָם כְשָׁהִיו אֲוָכְלִים קְרַבְנּוֹת וְהִיו שְׁמָחִים. וְרָאוּ אֵת אַוְתָם עֲזָבְדִי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וַמְזֻלֹּת שְׁרָפּוֹסָם בְּקַשְׁרִיהם לְקַשְׁר הַפְּתַל. הַשְׁגִיחַו בָּהֶם שְׁבָלָם מְבִרְכִים וְהֶם לֹא בְּרִכָי. בָאו וְאָמְרוּ אֵת דְקָבָר לְבִית הַדִּין. בָאו וְשָׁאַלְוּ אַוְתָם. אָמְרוּ, זֶה שְׁאַכְלָתָם, הַחֲלֵק שְׁלָכָם אַיִלָה קְרָבָן הַיָּה? לֹא הָיָה בְּיָדָם. בְּדָקָו וְמִצְאָו שְׁהָם אַך צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְנוּ.

רַבִי חִיא אָמָר, בְּזָכוֹת יִשְׂרָאֵל מְהֻולִים, נְכָנָעִים שׁוֹגָנָיִם תְּחִתִּיהם וַיּוֹרְשִׁים

בתריה, כי אורייש גוים מפניך והרחבתי את גבלך.
דקודשא בריך הויא עקר דיברין מאטריהו, ואיתיב
דיברין, לאטריהו. ובגינוי כך יראה כל זכורה את
פני האדון יי'. רבי יהודה אמר, האדון. כמה
דברתיב, (ישעה י) הגה האדון יי' צבאות מסעף פארה
ונו', ויצא חוטר ונו', וככלא חד, מעקר דיברין ואיתיב
דיברין. רבי יצחק אמר, אית אדון, אית אדון,
וככלא בחד תליא.

רבי יהודה אמר, אָדָנִי: אֶלְפַת דְלִית נוֹן יוֹד,

קדשא
בריך הוא אֲקָרֵי, (דף ג' כ"ד ע"ב) זה הוא דאקרי,
במה דאיהו בתיב. ומאן הוא. רבי יוסף אומר,
(יחזקאל א) מראת אללים. מראת בתיב. ומהו מראת.
שלימו בכלה, יוד ה"א ואו' ה"א. (נ"א מראת איהו א' כו')
מראת למאי אי אל"ף דליית נוֹן יוֹד, האי אקרי

לשון הקורש

נחלתם. בא וראה מה בתוב, יראה כל
מושיב דירים. רבי יצחק אמר, יש אדון
ויש אדון, והכל באחד תלוי.
רבי יהודה אמר, אָדָנִי – אֶלְפַת דְלִית
נוֹן יוֹד, הקדוש ברוך הוא נקרא,
ואותו שנקרא במו שהוא בתוב, ומהו?
רבי יוסף אומר, מראת אללים. מראת
בתוב. ומהו מראת? שלמות הכל – יוד
ה"א ואו' ה"א. (מראת הוא א' כו') מראת מה
הוא אל"ף דליית נוֹן יוֹד? זה נקרא
ויצא חוטר ונו'. והכל אחר, מעקר דירים

כְּכֹתֶבֶן, וְהִיא לֹא אָקָרֵי בְּכֹתֶבֶן, וּבְגִינִּי בֶּן אָקָרֵי בְּהַאי, וּעַל בֶּן מִרְאַת אֱלֹהִים בְּתִיבָּה.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, לְזִמְנֵינוּ, עַלְמֵינוּ אָקָרְיוֹן בְּשֶׁמֶא דְתַתָּאֵין. וְלֹזִמְנָא, תַתָּאֵין אָקָרְיוֹן בְּשֶׁמֶא דְעַלְמֵינוּ. הָאָדוֹן יְיָ, בְּשֶׁמֶא עַלְהָה אָדָן הַזָּא. וְהָא אָזְקִימְנָא מְלִי. וּבְגִוְונֵינוּ סְגִיאֵין אֲתִפְרֵשָׁן מְלִי, וְכֹלָא חָד. בְּרִיךְ רְחַמְנָא בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעַלְםָן. וְלֹעֲלֵמִי עַלְמֵינוּ.

הַגָּהָה אָנְכִי שְׂלָחָה מְלָאָךְ לְפָנֵיךְ וְגוֹ. (שמות כט) **רַבִּי יִצְחָק פָּתָח,** (שיר השירים א) **יִשְׁקַנֵּי מִנְשִׁיקּוֹת פִּיהָוּ וְגוֹ** אָמְרָה בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל, **יִשְׁקַנֵּי מִנְשִׁיקּוֹת פִּיהָוּ** מַאי טַעַמָּא **יִשְׁקַנֵּי,** **יִאָהָבַנֵּי מִיבָּעֵי לֵיהֶם,** אָמְרָי **יִשְׁקַנֵּי.** אֶלָּא הָכִי תְּגִינָּנוּ, מַאי נְשִׁיקּוֹת אֲדָבָקוֹתָא דְרוֹזָחָא בְּרוֹזָחָא. **דְבָגִינִּי בֶּן נְשִׁיקָה בְּפֶה, דְהָא פּוֹמָא**

לשון הקידוש

בְּכֹתֶבֶן, וְזֹה לֹא נִקְרָא בְּכֹתֶבֶן, וּמְשׁוּם בֶּן בְּזֹה נִקְרָא, וּעַל בֶּן מִרְאַת אֱלֹהִים בְּתִובָּה.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, לְפָעָמִים עַלְיוֹנִים שְׁנִקְרָאוּ בְּשֵׁם תְּחִתּוֹנִים, וּלְפָעָמִים תְּחִתּוֹנִים נִקְרָאוּ בְּשֵׁם עַלְיוֹנִים. הָאָדוֹן ה' – בְּשֵׁם עַלְיוֹן הוּא אָדָן, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַדְּבָרִים. וּבְגִוְונִים רַבִּים נִתְפְּרָשׁוּ הַדְּבָרִים, וְהַכְּלָל אֶחָד. בָּרוּךְ קָרְחָנוּ

אֲפִקּוֹתָא וּמְקוֹרָא דַרְוִיחָא הוּא, וַעַל דָא **נְשִׁיקָין** בְּפּוֹמָא, בְּחַבִּיבָתָא, וְדֶבֶקָין רַוְיחָא בְּרוֹיחָא, דָלָא **מַתְפֵרְשָׁן** דָא מִן דָא.

וַעַל דָא מָאוֹן דַנְפֵיק **גְּשֻׁמְתִּיה** בְּגַשְׁיקָה, מַתְדַבֵּק בְּרוֹיחָא אַחֲרָא. בְּרוֹיחָא דָלָא **מַתְפֵרְשָׁן** מְגִיה, וְהִינֵּנוּ אַכְרֵי **גַשְׁיקָה**. וַעַל דָא אַמְרָה **כְּנַסְתִּי** יִשְׂרָאֵל, יִשְׁקַנֵּי **מְגַשְׁיקָות** פִיהוּ, לְאַדְבָקָא **רוֹיחָא** בְּרוֹיחָא, דָלָא **יַתְפְּרִישָׁן** דָא מִן דָא.

כִּי טוֹבִים דַזְדִיךְ מִין, מָאי בָעֵי **הַכָּא** יִין, וְהָא בְתִיב (ישעה חח) וְגַם אַלְהָ בֵין שָׁגַג וְגַג, וּבְתִיב (ויקרא זז) יִין וַיְשַׁבֵּר אֶל תְשִׁתְתַּחַת אַתָּה וּבְגִיה, מָאי טַעַמָא **הַכָּא** יִין. רַבִּי חַיָּא אָמַר, מִינֵה **דָאָרִיָּתָא**. רַבִּי חַזְקִיה **אָמַר**, דָא **דְבִתִיב**, (תהלים קד) יִין **יִשְׁמַח** לְבֵב אָנוֹשׁ, וַעַל דָא **בְתִיב**, **כִּי** טוֹבִים דַזְדִיךְ מִין, **לְחַדּוֹתָא** דָלָבָא. מִין, **דְחַדִּי** לֵי **יִתְיר** **מְפַלָּא**.

לשון הקודש

חרות, וְלֹכֶן **גַשְׁיקָות** בְּפָה בְּחַבִּיבות, **כִּי** טוֹבִים דַזְדִיךְ מִין. מָה עוֹשָׁה בָּאָן יִין? וְהִרְאֵי בְתוּב (ישעה חח) וְגַם אַלְהָ בֵין שָׁנוֹ וְגַג, וּבְתוּב (ויקרא זז) יִין וַיְשַׁבֵּר אֶל תְשִׁתְתַּחַת אַתָּה וּבְגִיה, אָתָה וּבְגִיה. מָה הַטּוּם בָּאָן יִין? רַבִּי חַיָּא אָמַר, מִינֵה **שְׁלֵל** תּוֹרָה. רַבִּי חַזְקִיה אָמַר, וְהִינֵּנוּ נִקְרָא **גַשְׁיקָה**. וַעַל וְהִ אַמְרָה **כְּנַסְתִּי** יִשְׂרָאֵל יִשְׁקַנֵּי **מְגַשְׁיקָות** פִיהוּ, **לְהַדְבִּיק** רוח בְרוֹות, **שְׁלָא** יִפְרֹד וְהִ מְזָה.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, בְּתִיב, (בראשית כט) וַיִּשְׁקַׁע יַעֲקֹב לֶרֶחֶל וַיֵּשֶׁא אֶת קְולוֹ וַיִּבְהַק, אַמְּאי קָא בְּכָה. אֶלָּא בְּאַתְּדַבְּקוֹתָא דְּרוֹחָא בָּה, לֹא יִכְיל לְבָא לְמַסְבֵּל, וְבָכָה. וְאֵי תִּמְאָה, הָא בְּתִיב, (בראשית לג) וַיִּשְׁקַׁהוּ וַיִּבְפּוּ. תְּגִינּוּ, אַמְּאי נְקֹוד וַיִּשְׁקַׁהוּ, אֶלָּא דָלָא אַתְּדַבְּקֵק בֵּיה רֹחָא בָּלְל, וַעַל דָּא בְּתִיב, (משל כי) וַנְעַתְּרוֹת נְשִׁיקּוֹת שׂוֹגָא. מָאי וַנְעַתְּרוֹת נְשִׁיקּוֹת שׂוֹגָא. אֶלָּא מִאן דְּנִשְׁיקֵק בְּחַבִּוֹתָא, מַתְּדַבְּקֵק רֹחַיה בְּרוֹחַיה, בְּדַבְּקוֹתָא דְּחַבִּוֹתָא וּמִאן דָלָא נִשְׁיקֵק בְּחַבִּוֹתָא, לֹאו בְּדַבְּקוֹתָא הַזָּא, אֶלָּא וַנְעַתְּרוֹת. מָאי וַנְעַתְּרוֹת. גְּפֹזָתָא, דָלָא דַבֵּיק רֹחַיה בְּהַזָּא נִשְׁיקָה. וְלֹא אַתְּדַבְּקֵק בֵּיה בָּלְל. וּבְגִינִּי בָּךְ בְּתִיב, יַשְׁקַׁנִּי מְנֻשִׁיקּוֹת פִּיהָו, דְּהַזָּא דְּבַקּוֹתָא רֹחָא בְּרוֹחָא.

שׂוֹגָא? אֶלָּא מַי שְׁנוּשָׁק בְּחַבִּוֹת, מַדְבֵּיק רֹחַו בְּרוֹחוֹ בְּדַבְּקוֹת הַחַבִּוֹת, וַיִּשְׁקַׁע יַעֲקֹב לֶרֶחֶל וַיֵּשֶׁא אֶת קְולוֹ וַיִּבְהַק. זֶה לֹא בְּכָה? אֶלָּא בְּדַבְּקוֹת הַרוּחַ בָּה לֹא יִכְלֵל הַלְּבָב לְסֶבֶל, וְבָכָה. וְאֵם תֹּאמֶר, הַרְיָה בְּתוּב וַיִּשְׁקַׁהוּ וַיִּבְפּוּ? שְׁגִינּוּ, לֹמַה נְקֹוד עַל וַיִּשְׁקַׁהוּ? אֶלָּא שְׁלָא בְּדַבְּקָה בּוּ רֹחַ וְלֹא בְּתִיב, וַעַל זֶה בְּתוּב וַנְעַתְּרוֹת נְשִׁיקּוֹת שׂוֹגָא. מָה זֶה (משל כי) וַנְעַתְּרוֹת נְשִׁיקּוֹת

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ שְׁמַשְׁמַחַנִי יוֹתֵר מַהְפֵל. **רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר,** בְּתוּב (בראשית כט) וַיִּשְׁקַׁע יַעֲקֹב לֶרֶחֶל וַיֵּשֶׁא אֶת קְולוֹ וַיִּבְהַק. לָמָה בְּכָה? אֶלָּא בְּדַבְּקוֹת הַרוּחַ בָּה לֹא יִכְלֵל הַלְּבָב לְסֶבֶל, וְבָכָה. וְאֵם תֹּאמֶר, הַרְיָה בְּתוּב וַיִּשְׁקַׁהוּ וַיִּבְפּוּ? שְׁגִינּוּ, לֹמַה נְקֹוד עַל וַיִּשְׁקַׁהוּ? אֶלָּא שְׁלָא בְּדַבְּקָה בּוּ רֹחַ וְלֹא בְּתִיב, וַעַל זֶה בְּתוּב וַנְעַתְּרוֹת נְשִׁיקּוֹת שׂוֹגָא. מָה זֶה (משל כי) וַנְעַתְּרוֹת נְשִׁיקּוֹת

תנא, כל זמְנָא דקוּדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא אָזִיל
בַּיְשָׂרָאֵל, בְּבִכּוֹל אֲתַהֲבָק רַזְחָא בְּרוּחָה,
וְעַל דָּא בְּתִיב, (דברים י) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיִ', בְּכָל
אַינְנוּ גְּנוּגִי דְּבִיקָוֹתָא, וְלֹא מַתְפְּרַשָּׁא דָא מִן דָא.
בְּשַׁעַתָּא דְּאֲתָמָר הַנְּהָא אָנְבִי שְׁלָחָ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ,
יְדֻעַּ מַשֶּׁה דְּפִרְיָוֹתָא הוּא. אמר (שמות לג) אם אין
פָּנִיךְ הַוּלְבִים אֶל תַּעֲלִינוּ מִזָּה.

רבי אבא אמר, מה בתיב לעילא מן דא, (שמות לד)
ראשית בבורוי אדרמתה תביא בית יי' אללהיך
לא תבשל גדי בחלב amo. מי קא מירוי. אלא
דלא לערבעא מלחה תתהא בעלהה, דלא ינקא
סטרה דלבר, מסטרה פגימה. מה בין hei להאי.
דא דלבר, מסטרה דמסאבא. זדא דלגו, בסטרה
קדישא. מאן amo. דא בנטה ישראאל, דאתקרי אם.
בחלב amo, דלא יניק מהאי סטרה, מאן דלא

לשון הקודש

שנינו, כל זמן שהקדוש ברוך הוא
הולד עם ישראל, בביבול נרכבת רוח
(שם לד) ראשית בבורוי אדרמתה תביא בית
ה' אללהיך לא תבשל גדי בחלב amo.
מה זה אומר? אלא שלא לערב דבר
תחרตอน בעליון, שלא ינק הצד בחיזון
מהצד הפנימי. מה בין זה וזה? וזה
שבחוין מצד הטמאה, וזה שלפניהם מצד
הקדשה. מי היא amo? זו בנטה ישראאל
הלבים אל תעלו מעה.

אצטראיך. וְהַכָּא בְּתִיב, הֲנֵה אָנֹכִי שֶׁלֶח מֶלֶךְ לְפָנֶיךָ. אָמֵר מֹשֶׁה, הָא קְבִילָנוּ בְּטַחַונָּא מִינֶּה, דְּלֹא תִתְפְּרַשׂ מִינֶּן, וְדֹאי אֵם אֵין פָנֵיךָ הַוּלְכִים אֶל תַּעֲלִינוּ מִזֶּה. וּבָמָה יִזְדַּע אִיפּוֹא וְגו'.

אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, מֶלֶח דָא לֹא קָאָמֵר קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא אַלָּא בְּרִיחַמּוֹתָא דִיְשְׁרָאֵל, וְלֹא תִפְרַיסָא בְּהַדִּיחָה. לְמַלְכָא דְהַנָּה בְּעֵי לְמַיְזָל עַמְּבָרִיה. וְלֹא בְּעֵי לְשַׁבְּקָא לִיה. אַתָּא בְּרִיה, (דף גכ"ה ע"א) וְמַסְתַּפֵּי לְמַבְּעֵי לִיה לְמַלְכָא דִיְזַיִל בְּהַדִּיחָה. אַקְדִּים מַלְכָא וְאָמֵר, הָא לְגַיְזָן פָּלוֹן יַזְיֵל בְּהַדָּה, לְמַגְנִיטָר לְדָה בְּאַרְחָה. לְבַתֵּר אָמֵר אַסְתַּמֵּר לְדָה מַגִּיה, (בְּאַרְחָה) דְהָא לֹא גַּבֵּר שְׁלִימָה הוּא. אָמֵר בְּרִיה, אֵי חַכִּי, אוֹ אָנָּא אָוֹתִיב הַכָּא, אוֹ אַתְּ תַזְיֵל עַמְּיִ, וְלֹא אַתְּפְרַשׂ מִינֶּה. כֵּد קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקְדֻמִּיתָא אָמֵר, הֲנֵה

לשון הקידוש

שְׁנִקְרָאת אָם. בְּחַלֵב אָמוֹ – שֶׁלֶא יוֹגֵק לְלַכְתָּה עִם בָּנוּ, וְלֹא רְצָח לְעֹזֶב אָתוֹתָו. בָּא בָּנוּ וְפָחרְד לְבַקֵשׁ מְהַפְלָךְ שִׁילְךְ עַמוֹ. הַקְדִים הַמֶּלֶךְ וְאָמֵר, הַרְיָי לְגַיְזָר פְּלוֹנִי אָנֹכִי שֶׁלֶח מֶלֶךְ לְפָנֶיךָ. אָמֵר מֹשֶׁה, הַרְיָי קְבַלְתִּי בְּטַחַונָּא מִפְּךָ שְׁלָא תִפְרַד מַעַמְנוּ, וְדֹאי אֵם אֵין פָנֵיךָ הַלְכִים אֶל תַּעֲלִינוּ מִזֶּה. וּבָמָה יִזְדַּע אִיפּוֹא וְגו'.

אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, דָבָר וְהָ לֹא אָמֵר הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא בְּאֶחָבָת יִשְׂרָאֵל וְלֹהֲתִפְסִים עָמָם. לְמַלְךְ שְׁהִיה רֹזֶח

אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרכך.itol ולבתור אמר השם מפניו וגוז, ביה שעתה אמר משה, אם אין פניך הולכים וגוז.

אתה רבי שמעון, אשפה להו בהאי. אמר, אלעזר בר יר שפיר אמרת. אבל תא חוץ, באתר דא לא אמר משה מדי, ולא אתיב מלאה לךבליה. מי טעמא. משום דהבא לא אשתחפ פרישותא מזיה. זה אוקימנא מלאה דא, לנבי חבריא. ואית דמרתני איפכא ולא חבי פירשוה קדרמאי. וביד יסתכלו מלוי כלא שפיר, ובלא בחר מלאה אמרי טעמייהו.

אימתי אתיב משה. בזמנא דאמר, (שמות לג) ישלהתי לפניך מלאך. ובתיב כי יلد מלאכי לפניך, סתם ולא פריש מלאה. ועל דא בתיב, הבא, כי אם שמווע תשמע בקולו ועשית

לשון הקודש

לפניך לשמרך בדרכך. ואחר כן אמר, בארנו דבר זה לחברים. ויש שניים לשמר מפניו וגוז. באורה שעיה אמר משה, אם אין פניך הולכים וגוז.

בא רבי שמעון, מצא אותן בזה. אמר, אלעזר בני, יפה אמרת, אבל בא וראת, במקום היה לא אמר משה דבר דבר ולא השיב דבר בנהדו, מה הטעם? משום שבאן לא נמצאות פרישה ממנה, והרי

כל אשר אדבר. אשר אדבר דזקא ובתיב ואיבתי את איביך וצורתך את צוריך, וכלא ביה תליא.
 רבי יהודה אמר, اي תימא דתרונויהו מלאך ממש, משה לא אהיב עלייהו, שלא חמאת דובתא. איבתך אתיב. בזמנא דכתיב אם אין פניך הולכים וגוז. אמר רבי שמעון, כלל כלל, משה לא בעא מלאכא. דהא כתיב (שמות לה) ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדרני יلد נא אדרני בקרבנו. אמר רבי יהודה, האי דאמר רבי אבא, דכתיב לא תבשל גדי בחלב אמו, בחלב האם מיבעי ליה, מא אמו. וαι תימא, בנסת ישראל אמר דסטרה דמסאבא, לאו חבי, דהא שמענא דאמר רבי שמעון, בנסת ישראל אימא קדישא בחולקיה דישראל אתאחדא, דכתיב, (דברים לב) כי חלק יי' עמו.

לשון הקודש

בכלו ועשית כל אשר אדבר. שהרי כתוב, (שמות כ) ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדרבר דזקא. ובתוב, ואיבתך את איביך וצורתך את צוריך, והכל תלוי בו.
 רבי יהודה אמר, אם תאמיר ששניהם ממש מלאך - משה לא השיב עליהם, שפטות לא תבשל גדי בחלב אמו, שליא ראה מקום. ומתי השיב? בזמנ שפטות אם אין פניך הולכים אל תעלנו וגוז. אמר רבי שמעון, כלל של הבל -

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, שְׁפֵיר קָאַמְרַת. וְהָא דָרְבִּי אֲבָא שְׁפֵיר וּכְלָא דָא בְּדָא תְּלִיא. תָא חִזִי, אֲמָא אֲתָאַחְדָא לְהּוּ לְעִילָא, לְסֶטֶרֶא דָא וּלְסֶטֶרֶא דָא, וְתִרְין אִינְנוֹן, חֲדָא לִימִנָא, וְחֲדָא לְשָׂמָאלָא. וּבְגִנִי בְּהָ, מְנַהּוּן לִימִנָא, וּמְנַהּוּן לְשָׂמָאלָא. וּכְלָהּוּ תְּלִיאַין בְּהָאי אַם, אֲמָא קְדִישָא, וְאֲתָאַחְדָנוּ בָהּ.

אִימְתֵי אֲתָאַחְדָנוּ בָהּ. בְשַׁעַתָא דְהָאי אָם יַגְקָא **מְסֶטֶרֶא** אֲחַרָא, וּמְקִדְשָא אֲסְתָאָב, וְהוּא תְקִיפָא שְׁאָרִי לְאַתְגָלָה, בְּדִין גְּדוּאָה יַגְקָא מְחַלְבָא דְאַמִיה, וְדִינֵין מְתַעֲרִין. וּעַל דָא, יִשְׂרָאֵל קְדָמֵין וּמְיִתְאֵן בְּפּוּרִים, וּבְשַׁעַתָא דְמִיתֵינוּ לְהָוָה, בְּעֵיןָן לְמִימֵר וּלְמִפְתָח בֵיה בְּלִבְנָן, דְבָעָא בְּחַרְשָׁוִי אַלְיָין, לְשִׁלְטָה בְּיעַקְבָ, וּבְזַרְעָא קְדִישָא, וְלֹא אֲתִיהִיבּוּ בִּידֵיה, וְלֹא אֲתִמְפָרֵן יִשְׂרָאֵל לְסֶטֶרֶא

לשון הקורש

הַקְדוֹשָה, וְנַאֲחוּם בָהּ.
מַתִי הַמְנַאֲחוּם בָהּ? בְשָׁעָה שְׁהָאָם הַזָוּ
יַוְנְקָתָה מִן הַצִד הַאֲחֵר וּמְמַקְדֵשׁ נִטְמָא,
וְהַנְחָשׁ הַחֹזֶק מִתְחִיל לְהַתְגִלוֹת, וְאוֹ
הַפְרִי יוֹנֵק מְחַלֵב אַמּוֹ, וּמְתַעוּרְרִים
הַתְגִינִים. וּעַל זֶה יִשְׂרָאֵל מְקִדְמִים
וּמְבִיאִים בְּפּוּרִים. וּבְשָׁעָה שְׁהָם מְבִיאִים
אֹתָם, צְרִיכִים לוֹמֶר וּלְפִתְחָה בְּלִבְנָן,
שְׁרָצָה בְּכָשְׁפִיו אַלְוּ לְשִׁלְטָה בְּיעַקְבָ

שָׁאָמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הָאָם
הַקְדוֹשָה נַאֲחוּה בְחַלֵק שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
שְׁבָתוֹב (בריטם לְ) בֵי חָלֵק ה' עַמוֹ.
אָמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, יְפָה אַמְרָתָ, וְזֶה שֶׁל
רַבִּי אֲבָא יְפָה, וְהַכְלֵל תְלִוי זֶה בָהּ. בָא
וּרְאָתָה, הָאָם נַאֲחוּה לְהָם לְמַעְלָה לְצִד זֶה
וְלִצְד זֶה, וְשָׁנָנִים הָם - אֲחֵד לִימִין וְאֲחֵד
לְשָׂמָאל. וּמְשֻׁומָם בָהּ, מְהָם לִימִין וּמְהָם
לְשָׂמָאל, וּכְלָם תְלִוִים בָאָם הַזֹאת, הָאָם

דא. ועל דא כתיב, ראשית בפouri אַדְמָתֶךָ וגו', לא תבשיל גדי בחלב אמו. ולא יגקה ההוא סטרא, מחלבא דאמיה, דהא לא יסתאב מקדשא, יגינן לא מתערין.

בגיני כה, לא יוכלبشرא בחלבא כל זרעא קדישא, וכל מאן דאתי מסטר דא, דלא יהיב דזבחתא, למאן דלא אצטריד, דהא בעובדא תליא מלחתא, בעובדא דלחתה, לאתערא לעילא. זפאיין אינון ישראל מכל עמי עובי עבודת פוכבים ומזרות, דMRIיהון קרי עלייהו, (דברים יד) ובך בחר יי' להיות לו לעם סגלה. ובתיב (דברים יד) כי עם קדוש אתה ליי' אללהיך (וכלא חר מילה) ובתיב (דברים יד) **בנים אתם ליי' אללהיכם וגו'.**

לשון הקודש

שלא יתנו מקום למי שלא צരיך, שחרי במעשה התליין הרבר, במעשה שלמטה לעורר למעלה. אשריהם ישראל מכל העמים עובי עבדות כוכבים ומזרות, שרבותם קורא עלייהם, שם י ובקח בחר ה' להיות לו לעם סגלה. ובתוב (שם) כי עם קדוש אתה לה אללהיך. ובתוב (שם) **בנים אתם לה אללהיכם וגו'.**

ובנורע הקדש, ולא נתנו בידו ולא נמסרו ישראל לצדר זה. ועל זה כתוב, ראשית בפouri אַדְמָתֶךָ וגו', לא תבשיל גדי בחלב אמו. ולא יונק אותו הצד מחלב אמרו, שחרי לא נתמם המקדש, והדין לא מתעוררם.

משום לכך לא יאכל בשר בחלב כל רע הקדש, וכל מי שבאה מהצד הגוז,

תֹא חַזִי, בְשֻׁעַתָא דִישְׂרָאֵל לֹא אִתְכְּשָׁרוּ עַזְבִּידֵיהוּ,
מַה בְתִיב, (ישעה³) עַמִי נֹגְשִׁיו מַעֲזָלֶל וְנֹשִׁים
מַשְׁלוּ בּוּ. מַשְׁלוּ בּוּ דִיְקָא, וְהָא אָזְקִימְנָא מַלְיָ
בְּרֹזָא דְסִפְרָא דְשַׁלְמָה מַלְבָא. וְהָכִי אַשְׁכָּחָן בֵיהָ.
תוֹ אַשְׁכָּחָן, דָבָל מַאן דָאַבִיל הָאִי מַיְכָלָא
דְאַתְחָרָר בְחַדָא. (או) בְשֻׁעַתָא חַדָא, או בְסֻעַדָתָא
חַדָא. אַרְבָעַיִן יוֹמִין אַתְחֹזִיא גְּדוּאָה מַקְלָסָא בְקַלְפּוֹי,
לְגַבְיִ אַיְנוֹ דְלַעַילָא, וְסִיעַתָא מַסָּאָבָא (דף קכח'ה ע"ב)
מַתְקָרְבִין בְחַדִיה, וְגַרְים לְאַתְעָרָא דִינַיִן בְעַלְמָא,
דִינַיִן דָלָא קְדִישָׁין.

וְאֵי אַוְלִיד בָר בְאַיְנוֹ יוֹמִין, אַוְזִפְיָן לֵיה בְשִׁמְתָא,
מַסְטָרָא אַחֲרָא, דָלָא אַצְטָרִיבָא. וּבְתִיב (ויקרא
יא) וְהַתְקִדְשָׁתָם וְהִיְתֶם קְדוֹשִׁים וְגוּ. אַתִי
לְאַסְתָּאָבָא, מַסָּאָבִין לֵיה וְדָאִי. דְבָתִיב, (ויקרא יא)
וְגַטְמַתָּם בָם, חָסֶר א', מַסָּאָבָותָא אַטִימָא מַפְלָא,

לשון הקודש

בָא וּרְאָה, בְשֻׁעַה שִׁישְׂרָאֵל לֹא רַבְשָׁרוּ מַקְלָסָ בְקַלְפָתָו אֶל אֹתוֹתָם שְׁלָמָעָלה,
מַעֲשֵׂיהֶם, מַה בְתֹבוֹ? (ישעה⁴) עַמִי נֹגְשִׁיו וְסִיעַה טְמָאָה מַתְקָרְבִים עַמוֹ, וְנוּרָם
מַעֲזָל וְנֹשִׁים מַשְׁלוּ בּוּ. הוּקָא מַשְׁלוּ בּוּ,
וְהָרִי בְאַרְנוּ הַדְבָרִים בָסּוֹד סְפָרוֹ שֶׁל
שְׁלָמָה הַפְלָה, וְכֵך מְצָאנוּ בּוּ. וְעוֹד
מְצָאנוּ, שְׁכֵל מֵשָׁאָוכְל מַאֲכָל זֶה
שְׁהַתְהַבֵּר בְאַחֲרָה, (או) בְשֻׁעַה אַחֲת אָוּ
בְסֻעַדָה אַחֲת, אַרְבָעַיִן יוֹם גְּרוֹאָה גְּדוּ
קְדוֹשִׁים וְגוּ. בָא לְהַטְמָא - מַטְמָאים

דָּלִית רְשֹׁו לְאַתְּדָבָא הַכִּי, כְּשֶׁאָר זִינִי דְּמִסָּאָבוֹתָא
דְּמִתְּדָבֵין. וְתוֹ, דְּמִסְתָּפֵי מַחְיוֹן בִּישָׁו, דְּהָא בְּעִגִּיהוֹ
גְּדִיא אֲשֶׁתְּבָתָח, וַיְכִיל לְאַתְּזִקָּא, דְּהָא צְלָמָא דְּבָר
נֶש אַתְּעָבָר מַנְיָה.

רַבִּי יַיִסָּא, שָׂרֵי לְמִיכָּל לְתַרְגּוֹלָא בְּגִבְינָה או
בְּחַלְבָּא. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָסִיר לְךָ דְּלָא
יְהִיב אִינִי שְׁפָתָחָא לְזִינִי בִּישָׁו. לְךָ לְךָ אָמְרוּן
גְּזִירָא, סְחוֹר סְחוֹר לְכַרְמָא לֹא תִּקְרַב. וְדָאי
אָסִיר לְךָ הַזָּא, דְּחַוְמָרָא אִיתְ בֵּיה, בְּבָעֵירָא
לְשִׁחְיָתָה. וּמְאָן דְּשָׂרֵי הָאֵי, מַה בְּתִיב (עמוס ב)
וְתַשְׁקוּ אֶת הַגְּזִירִים יְיָן, מְאָן דְּשָׂרֵי הָאֵי, בְּמְאָן
דְּשָׂרֵי הָאֵי. וּבְתִיב (דברים יד) לֹא תִּאֲכַל בֶּל תְּזַעַבָּה,
בֶּל, לְאַבְלָלָא בֶּלָא.

תָּאָנָא, בָּמָה זָכוּ דְּגִיאָל חַגְגִּיה מִישָׁאָל וְעַזְרִיה,

לשון הקידוש

שְׁלָא יְהַנֵּן אִישׁ פָּתָח לְפִינִים הַרְעִים. לְךָ
חַסְרָא. טְמָאָה אֲטוֹמָה יוֹתֵר מְפַל, שָׁאיָן
רְשׁוֹת לְהַטְהֵר בָּךְ בָּמוֹ שָׁאָר מִינִי
יִשְׁבּוּ בְּבָהָמָה לְשִׁחְיָתָה, וְעוֹד, שְׁפָוחָד
מִחְיוֹתָ רַעֲוָת, שְׁהָרִי בְּעִינֵיכֶם נִמְצָא גָּדִי
וַיְכֹל לְהַגּוֹק, שְׁהָרִי אַלְמָם אֲדָם הַעֲבָר
מִפְנֵג.

רַבִּי יַיִסָּא הַתִּיר לְאַכְל תְּרִגּוֹל בְּגִבְינָה
או בְּחַלְבָּב. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אָסִיר לְךָ,

דְאַשְׁתָּוּבּוּ מֵאִינּוֹן גֶּסִיּוֹנִי, אֲלֹא בְגַזְוִין דָלָא אַסְתָּאָבוּ
בְמִיבְלִיהּוֹן. אָמַר רַבִּי יְהוָדָה, בְּתִיב (דְנִיאָל א) וַיִּשְׁם
דְנִיאָל עַל לְבָוֹ אֲשֶׁר לֹא יַתְגַּאֲלֵ בְּפִתְחָה בְג הַמְּלָךְ וְגַ�).
וְתַאֲנָא בְּסַתִּימָא דְמִתְגִּיתִין, מַיְכָלָא דְהַהּוֹא רְשָׁעָ.
בְשַׁרָּא בְּחַלְבָּא הַזָּה וְגַבִּינָה עַם בְּשֻׁרָּא, בָּר מַיְכָלָן
אַחֲרָנִין, וְדָא סְלִיק לֵיה בְּפִתְזּוּרִיה, בְּכָל יוֹמָא.

וְדְנִיאָל דְאַסְתָּמֵר מִהָּאי, פְּד רַמוּ יִתְיָה לְגֻבָּא
דְאַרְיוֹוֹתָא, אַשְׁתְּלִים בְּצִוְלָמָא דְמַאֲרִיה,
וְלֹא שְׁנִי צִוְלָמִיה לְצִוְלָמָא אַחֲרָא, וְעַל דָא דְחַלוּ
אַרְיוֹוֹתָא מַגִּיה, וְלֹא חַבְלוֹהוּ. וְהַהּוּא רְשָׁעָ, בְּשַׁעַתָּא
דְמִלְכָוֹתָא אַתְעָדי מַגִּיה, (דְנִיאָל ד) וְעַם חַיִת בְּרָא הַזָּה
מִדּוֹרִיה, אַעֲדִי צִוְלָמָא דְאַנְפּוּי מַגִּיה, וְמַהְהּוּא
יוֹמָא, לֹא אַתְחֹזֵי צִוְלָמִיה, צִוְלָמָא דְבָר נֶשֶׁת. וּבָל
בְּעִירָא דְאָתֵי, אַתְחֹזֵי לֵיה, צִוְלָמָא דְזִוְגִּיה, וְגַיְקָבִיה,
וְהּוּ אַתִּין עַלְיה בְּלָהו, וּבְכָמָה זְמִינָה הוּ אַכְלִין

לשון הקודש

וְעַזְוִירָה שְׁנָצְלָוּ מָאוֹתָם גֶּסִיּוֹנָות? אֲלֹא
מִשּׁוּם שְׁלָא נִטְמָאו בְמַאֲכְלֵיהם. אָמַר
רַבִּי יְהוָדָה, בְּתִיב (דְנִיאָל א) וַיִּשְׁם דְנִיאָל
עַל לְבָוֹ אֲשֶׁר לֹא יַתְגַּאֲלֵ בְּפִתְחָה בְג הַמְּלָךְ
וְגַ�). וְשְׁגִינוּ בְּסַתִּיר הַמְשִׁנָּה, מַאֲכֵל אָתוֹ
הַרְשָׁעָ, בְשַׁר בְּחַלְבָּה הַזָּה וְגַבִּינָה עַם
בְשַׁר, פְּרַט לְמַאֲכָלִים אַחֲרִים, וְזֹה עַלה
לו עַל שְׁלַחַנו בְּכָל יוֹם.

לִיה חִיָת בֶּרֶא, בֵּר דְאַתְגּוֹר הָאֵי עֲזַנְשָׁא עַלְיה, בְּגִינְעַן
דְבָתִיב, (חַקּוֹק א') וְהַזָּא בְמְלָכִים יַתְקַלֵּם, בְּגִינְעַן פֶּקְדָה, בְּלֹא
יַתְקַלֵּסְוּ בֵּיה, בֶּל הַהַזָּא זְמַנָּא.

תָא חַזְיָה, מַה בְּתִיב, (דְנִיאַל א') וְלִמְקַצְתָּה יָמִים עַשְׂרָה
נְרָאָה מִרְאֵיָהּ טֻוב מִכָּל הַיְלָדִים הַאֲזָכְלִים
אֶת פֶת בְג הַמֶּלֶךְ. נְרָאָה מִרְאֵיָהּ טֻוב, דְצֹולְמָא
דְמָאֵרִיהּוֹן לֹא אַעֲדִיאוּ מְגַהּוֹן, וּמְאַחֲרֵי אַעֲדִיאוֹ.
מְאַזְנָן גְּרִים הָאֵי. בְּגִינְעַן דְלָא אַתְגַעַלְוּ בְגִיעּוֹלִי
מִבְּלִיהּוֹן. זְבָאָה חַזְלְקִיהּוֹן דִישְׁרָאֵל, דְבָתִיב בְּהָוָה
וְאַנְשֵׁי קָדְשׁ תְּהִיוֹן לֵי.

וְאֶל מְשָׁה אָמַר עַלְיה אֶל יְהִי וְגוֹ'. (שְׁמוֹת כד) וְאֶל מְשָׁה
אָמַר, מְאַז אָמַר. דָא שְׁכִינְתָּא. עַלְיה אֶל יְהִי,
בְּמַה דְבָתִיב, (שְׁמוֹת יט) וּמְשָׁה עַלְיה אֶל הַאֱלֹהִים וְגוֹ'.
(ס"א וַיַּקְרָא אֶלְיוֹן) אַמְמָא בֶּל דָא, לְקִיְמָא עַמְהֹזָן קִיִּים,

לשון הקידוש

נְרָאָה מִרְאֵיָהּ טֻוב – שָׁאַלְמָ רְפּוֹנָם לְא
בְּאַלְמָ שֶׁל מִינָה וַיְקַבְּתָה, וְכָלָם הִי
בְּאַיִם עַלְיוֹן, וּבְכַמָּה פֻעַמִים הִי אֲזָכְלָה
אוֹתוֹ חַיּוֹת הַשְׁנָה וּוֹלָת נְגַנּוּ עַלְיוֹן הַעֲשָׂרָה
מְשֻׁום שְׁלָא נְגַעַלְוּ בְגִעּוֹלִי מְאַכְלֵיָהּ.
אַשְׁרֵי חַלְקָם שֶׁל יִשְׁרָאֵל שְׁבָתוֹב בְּהָמָם
וְאַנְשֵׁי קָדְשׁ תְּהִיוֹן לֵי.

וְאֶל מְשָׁה אָמַר עַלְיה אֶל יְהִי וְגוֹ'. וְאֶל
מְשָׁה אָמַר – מַי אָמַר? וּשְׁכִינָה. עַלְיה
אֶת הָאֵת, בְּכַתּוֹב (שְׁמוֹת יט) וּמְשָׁה עַלְיה אֶל
הַאֱלֹהִים וְגוֹ'. (וַיַּקְרָא אֶלְיוֹן) לְמַה בֶּל זָה?

הַתְקַלֵּסְוּ בּוּ בֶל אוֹתוֹ וִמן.

בָא וַיְרָאָה מַה בְּתֻובָה, וּמְקַצְתָּה יָמִים
עַשְׂרָה נְרָאָה מִרְאֵיָהּ טֻוב (וְגוֹ) מִן בֶּל
הַיְלָדִים הַאֲכְלִים אֶת פֶת בְג הַמֶּלֶךְ.

בגין דהא אַתְפְּרָעוֹ, מה דלא נִפְקֵו הַכִּי מִמְצָרִים, דאַתְגּוּרוֹ, וְלֹא אַתְפְּרָעוֹ, וְהַבָּא הָא אַתְפְּרָעוֹ, וְעַלְוָה בְּבִרְיתָ קִיְמָא, דְבָתִיב, (שםות ט) שֵׁם שֵׁם לוֹ הַקְּ וּמִשְׁפְּט. דִיְקָא וְשֵׁם נִסְחָוּ, בְּהָאי אֲתָ קִדְישָׁא, דְאַתְגְּלִיא בְּהָוּ, וְהַבָּא אַתְקִים בְּהָוּ, עַל יְדָא דְמִשְׁהָ גּוֹרֵה דְקִיְמָא, דְבָתִיב, וַיַּקְרֵה מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיַּזְרֵק עַל הָעָם וְגוֹ.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק מַאי דְבָתִיב, וְחַצִּי הַדָּם וּרְקָעַל הַמִּזְבֵּחַ, בְּמִזְבֵּחַ לֹא בְּתִיב, אַלֵּא עַל הַמִּזְבֵּחַ דִיְקָא. וְהַשְׁתְּחוּיוֹתָם מַרְחָק, מַהוּ מַרְחָק. בְּמָה דְאַת אָמֶר (ירמיה לא) מַרְחָק יְיָ גָּרָאָה לֵי. וּבְתִיב, (שםות ב) וְתִצְבֵּא אַחֲתוֹ מַרְחָק. תְּאַנְּיִ רַבִּי אָבָא, דְקִיְמָא סִיחָרָא בְּפֶגִימָוֹתָא, וּבִיה שְׁעָתָא, זָכוּ יִשְׂרָאֵל יְתִיר בְּחַזְלָקָא קִדְישָׁא, וְגַוְרוּ קִיְמָא קִדְישָׁא בְּקִידְשָׁא בְּגִירִיךְ הַזָּא.

לשון הקודש

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, מה שְׁכַתּוֹב וְחַצִּי הַדָּם לְקִים עַמָּם בְּרִית, בַּי הָרִי נִפְרָעוֹ, מה שְׁלָא יֵצֵאוּ בְּךָ מִמְצָרִים, שְׁנָמוֹלוּ וְלֹא נִפְרָעוּ, וּבַאֲן הָרִי נִפְרָעוּ וְנִכְנָסְוּ בְּבִרְית הַקָּדֵש, שְׁכַתּוֹב שֵׁם שֵׁם לוֹ חָק וּמִשְׁפְּט. וְשֵׁם נִסְחָוּ – בְּאֹות הַקָּדֵש הֵוו שְׁגָנְלָתָה בְּהָם, וּבַאֲן הַתְקִימָה בְּהָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה מִילָת הַבִּרְית, שְׁכַתּוֹב וַיַּקְרֵה מֹשֶׁה אֶת בְּתַחְלָק קָדוֹש, וְגַוְרוּ בְּרִית קָדֵש עַם